

İnan ve Başar

Ünlü bir iş adamı, bir gün **çelik** işleyen fabrikalarından birini denetliyordu, fabrikasından yeterince **verim** alamadığını düşünüyordu, bunun nedenini ustabaşına sordu:

– Ustabaşı, sen becerikli birisin neden fabrikadan yeterince verim alamıyoruz?

Ustabaşı cevap vermiş:

– Patron, bütün işçilere göz açtırmadım, çok çalıştırdım az çalışırlarsa işten atmakla dahi tehdit ettim. Fakat yeterince verim alamadık.

İş adamı fabrikadaki işçilerden birine sordu:

– Bugün **kaç ton çelik** işlediniz?

– on iki

İş adamı fabrikanın görünen bir yerine büyükçe **12** yazdı ve çıkıp gitti. Gece vardiyasının işçileri geldiklerinde 12 rakamı ne anlama geliyor diye sordular. Gündüz vardiyası işçileri de: – Patron bugün bize kaç ton çelik işlediğimizi sordu, 12 ton diye cevap verdik, buraya 12 yazdı ve gitti.

Ertesi gün iş adamı tekrar fabrikaya geldi. Yazdığı 12 rakamı silinmiş ve yerine **15** yazılmıştı. Gündüz vardiyası işçileri geldiklerinde 15 yazısını gördüler. Gece vardiyası işçileri daha iyi iş çıkarmıştı.

Gece vardiyası işçilerinden daha üstün olduklarını ispat etmek için büyük bir gayretle çalıştılar ve yere **18** yazdılar. Kısa sürede fabrikanın verimi o civardaki bütün fabrikaları geçti. Nasıl olduğunu iş adamı şöyle açıkladı:

“Daha verimli olmak için şirket içinde **rekabet** hissi uyandırılmalıdır. Amaç çalışanları daha çok çalışmaya sevk etmek yerine **birbirlerine üstün** gelmeye teşvik etmektir. Üstün gelme hissi, insanların ruhunu coşturur. Hayatta başarıyı yakalayan her insanı mutlu eden; başarılı olduğu, üstün geldiğini düşündüğü işi yapmaktır. Çünkü bu başarı ile kendisini ifade etme imkanı bulur, kendisini değerli ve üstün hisseder. Bu sebeptendir ki, bir oturuşta yüz tane hamburger yeme, elli bardak içki içme gibi manasız yarışmalar yapılır. İnsanları **motive** eden; üstün gelmek, değerini göstermek isteğidir. Bu nedenle insanlar üstün geleceklerini düşündükleri, kendi **becerilerini** ortaya çıkarabilecekleri işler için teşvik edilmelidir.”